

חג הפסח תשפ"ה ♦ עלון מס': 161

השגחה פרטית

וואונדערליכע 'השגחה פרטית' מעשיות פון היינטיגע צייטן - דערציילט אויף דער השגחה פרטית האטליין

די וועכענסליכע השגחה

אן אייביגע חירות - א שינוי אין די פנימית

"אויב עס איז דא א טאג ווען איך קען פארצייענען פאר מיר אז דעם טאג האב איך אנגעהויבן לעבן ווי א מענטש איז עס דער טאג ווען איך האב מגלה געווען דער שער הבטהון אין חובת הלבבות", זאגט מיר א איד די וואך.

"ביי מיר איז דא די לעבן פון 'פאר' די חובת הלבבות און דאס לעבן 'נאך' זיך באקענען מיט די חובת הלבבות. נישט יעדן טאג הערט מען א איד ארויסגעבן די זאך מיט אזא קלארקייט.

איך האב אים געבעטן צי ער קען מיר אויסרעכענען געוויסע שינויים וואס ער האט געטון פון ווען ער האט אנגעהויבן לערנען חובת הלבבות.

"איך האב גארנישט געטוישט, מייך לעבן גייט אן פונקט ווי פריער..."

איך בין געווארן צומישט, א מינוט צוריק האט ער מיר געזאגט אז זיין לעבן האט זיך געטוישט מקצה אל הקצה.

"די שינוי איז איבערליך. ביז היינט ווען עס איז מיר אונטערגעקומען א נסיון פון כעס האב איך זיך געלאזט, היינט ווייס איך אז עס איז א נסיון! און כ'שטארק זיך. ביז היינט ווען איך האב געהאט א דורכפאל אדער א שוועריגקייט האב איך געזען אין איר א שלעכטע זאך - היינט ווייס איך אז אלעס וואס הקב"ה טוט איז גוט."

דער איד האט מיר דערמאנט א מעשה וואס איך האב אמאל געהערט איבער א גדול בישראל פון די פריערדיגער דור.

יענער גדול האט באשלאסן ביי זיך אז ער גייט זיך אפשידן פון די וועלט. ער האט אנגעהויבן מקיים זיין די משנה אין אבות "פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה" און זוכה געווען צו שפירן דער המשך פון די משנה - דער 'אשריך וטוב לך' - די קירבת אלקים. איינער פון זיינע תלמידים האט אים געפרעגט אז אויך די ארעסטאנטן טון די זעלבע. זיי שלאפן אויף די ערד און עסן הארטע ברויט, אבער זיי ווערן נישט מקורב צו הקב"ה - זיי קומען ארויס פון תפיסה און זענען ממשיך צו טון פארבעסן.

האט דער מגיד געענטפערט אז די חילוק ליגט אין די הרגשה - זיי שפירן זיך ווי פארברעכער און איינער וואס שפירט זיך ווי א פארברעכער בלייבט א פארברעכער אבער ווער עס טוט עס מתוך שמחה, מיט די מטרה אז ער וויל ווערן נאנט צו הקב"ה איז זוכה צו גרויסע מדרגות.

די חילוק איז אין די פנימיות פון דער איד.

עס קומט יום טוב פסח. עס איז דער יום טוב פון 'אמונה' און פון 'חירות' - מען דארף נאר מאכן א שינוי אין אונזער פנימיות, און דאס וועט אונז צוברענגען אז אונזער לעבן זאל זיך טוישן אויף אייביג און זיין העכער און מיט מער שמחה וחיירות.

גוט שבת
פינחס שפר

דברים שבלב

אויסצויגן פון די שיעורים אין 'שער הבטהון' פון ספר חובת הלבבות

די ספעציעלע מתנה פון דוד המלך פאר יעדן איד

פון די גרעסטע און שענסטע מתנות וואס דער מלך ישראל דוד המלך האט איבערגעלאזט פאר'ן כלל ישראל איז דער הייליגער ספר תהלים.

דורכאויס די דורות האט כלל ישראל געהאט אסאך הייליגע ספרים. עס איז אויך פארפאסט געווארן לידער און פיוטים, אבער אז מען קוקט אריין אין די ירושה וואס מיר האבן פון דוד המלך - טרעפט מען אן אוצר, א קוואל פון חיזוק, פון א העכערע און א לויטערע בליק אויפ'ן לעבן און ווי אזוי מען באהאנדלט עס.

דוד המלך האט געהאט אלע רעכטן איבערצולאזן נאך זיך א קינות, א פיוט וואו ער שילדערט אלע זיינע צרות, זיינע מיטמאכענישן, א מגילת איכה וואו עס ווערט אויסגערעכענט אלע פלאגענישן וואס ער איז אריבער אין זיין לעבן, אבער ער טוט עס נישט, און ניין - נישט ווייל עס האט אים געפעלט צרות - נאר ווייל דוד המלך איז נישט דאס - ער איז די פארקערטע, ער איז א שטיק תקוה, ער איז איין קייט פון שמחה, פון האפענונג, פון אמונה, פון א גוטער קוק אויף די וועלט, פון אפטימיזם אז אין יעדער מצב, אז אייביג איז גוט און אז עס גייט זיין גוט.

אסאך שונאים האט דוד המלך געהאט און ער האט געוואוסט פון זיי, אבער נישט אזא איינער ווי ער גייט זיך אפגעבן מיט זיי. ער פארשטייט אז דאס איז נישט זיין פליכט, ער דארף גיין זיין וועג, ער בעט צו השי"ת: "שפטי ה' כי בתומי הלכתי - בה' בטחתי" און ווי ער פירט אויס 'לא אמעד' אז איך ווייס אז דו וועסט סארטירן מיינע פראבלעמען נאך בעסער ווי איך אליין קען.

פון אונטער די פענסטער הערט ער ווי די שונאים רעדן און ווינטשן זיך זיין טויט, זיי ווארטן שוין אויף די טעג ווען שלמה המלך וועט קעניגן און די בית המקדש וועט געבויט

פון די גרעסטע און שענסטע מתנות וואס דער מלך ישראל דוד המלך האט איבערגעלאזט פאר'ן כלל ישראל איז דער הייליגער ספר תהלים. דורכאויס די דורות האט כלל ישראל געהאט אסאך הייליגע ספרים. עס איז אויך פארפאסט געווארן לידער און פיוטים, אבער אז מען קוקט אריין אין די ירושה וואס מיר האבן פון דוד המלך - טרעפט מען אן אוצר, א קוואל פון חיזוק, פון א העכערע און א לויטערע בליק אויפ'ן לעבן און ווי אזוי מען באהאנדלט עס. דוד המלך האט געהאט אלע רעכטן איבערצולאזן נאך זיך א קינות, א פיוט וואו ער שילדערט אלע זיינע צרות, זיינע מיטמאכענישן, א מגילת איכה וואו עס ווערט אויסגערעכענט אלע פלאגענישן וואס ער איז אריבער אין זיין לעבן, אבער ער טוט עס נישט, און ניין - נישט ווייל עס האט אים געפעלט צרות - נאר ווייל דוד המלך איז נישט דאס - ער איז די פארקערטע, ער איז א שטיק תקוה, ער איז איין קייט פון שמחה, פון האפענונג, פון אמונה, פון א גוטער קוק אויף די וועלט, פון אפטימיזם אז אין יעדער מצב, אז אייביג איז גוט און אז עס גייט זיין גוט.

אסאך שונאים האט דוד המלך געהאט און ער האט געוואוסט פון זיי, אבער נישט אזא איינער ווי ער גייט זיך אפגעבן מיט זיי. ער פארשטייט אז דאס איז נישט זיין פליכט, ער דארף גיין זיין וועג, ער בעט צו השי"ת: "שפטי ה' כי בתומי הלכתי - בה' בטחתי" און ווי ער פירט אויס 'לא אמעד' אז איך ווייס אז דו וועסט סארטירן מיינע פראבלעמען נאך בעסער ווי איך אליין קען.

פון אונטער די פענסטער הערט ער ווי די שונאים רעדן און ווינטשן זיך זיין טויט, זיי ווארטן שוין אויף די טעג ווען שלמה המלך וועט קעניגן און די בית המקדש וועט געבויט

פון די גרעסטע און שענסטע מתנות וואס דער מלך ישראל דוד המלך האט איבערגעלאזט פאר'ן כלל ישראל איז דער הייליגער ספר תהלים. דורכאויס די דורות האט כלל ישראל געהאט אסאך הייליגע ספרים. עס איז אויך פארפאסט געווארן לידער און פיוטים, אבער אז מען קוקט אריין אין די ירושה וואס מיר האבן פון דוד המלך - טרעפט מען אן אוצר, א קוואל פון חיזוק, פון א העכערע און א לויטערע בליק אויפ'ן לעבן און ווי אזוי מען באהאנדלט עס. דוד המלך האט געהאט אלע רעכטן איבערצולאזן נאך זיך א קינות, א פיוט וואו ער שילדערט אלע זיינע צרות, זיינע מיטמאכענישן, א מגילת איכה וואו עס ווערט אויסגערעכענט אלע פלאגענישן וואס ער איז אריבער אין זיין לעבן, אבער ער טוט עס נישט, און ניין - נישט ווייל עס האט אים געפעלט צרות - נאר ווייל דוד המלך איז נישט דאס - ער איז די פארקערטע, ער איז א שטיק תקוה, ער איז איין קייט פון שמחה, פון האפענונג, פון אמונה, פון א גוטער קוק אויף די וועלט, פון אפטימיזם אז אין יעדער מצב, אז אייביג איז גוט און אז עס גייט זיין גוט.

אסאך שונאים האט דוד המלך געהאט און ער האט געוואוסט פון זיי, אבער נישט אזא איינער ווי ער גייט זיך אפגעבן מיט זיי. ער פארשטייט אז דאס איז נישט זיין פליכט, ער דארף גיין זיין וועג, ער בעט צו השי"ת: "שפטי ה' כי בתומי הלכתי - בה' בטחתי" און ווי ער פירט אויס 'לא אמעד' אז איך ווייס אז דו וועסט סארטירן מיינע פראבלעמען נאך בעסער ווי איך אליין קען.

פון אונטער די פענסטער הערט ער ווי די שונאים רעדן און ווינטשן זיך זיין טויט, זיי ווארטן שוין אויף די טעג ווען שלמה המלך וועט קעניגן און די בית המקדש וועט געבויט

פון די גרעסטע און שענסטע מתנות וואס דער מלך ישראל דוד המלך האט איבערגעלאזט פאר'ן כלל ישראל איז דער הייליגער ספר תהלים. דורכאויס די דורות האט כלל ישראל געהאט אסאך הייליגע ספרים. עס איז אויך פארפאסט געווארן לידער און פיוטים, אבער אז מען קוקט אריין אין די ירושה וואס מיר האבן פון דוד המלך - טרעפט מען אן אוצר, א קוואל פון חיזוק, פון א העכערע און א לויטערע בליק אויפ'ן לעבן און ווי אזוי מען באהאנדלט עס. דוד המלך האט געהאט אלע רעכטן איבערצולאזן נאך זיך א קינות, א פיוט וואו ער שילדערט אלע זיינע צרות, זיינע מיטמאכענישן, א מגילת איכה וואו עס ווערט אויסגערעכענט אלע פלאגענישן וואס ער איז אריבער אין זיין לעבן, אבער ער טוט עס נישט, און ניין - נישט ווייל עס האט אים געפעלט צרות - נאר ווייל דוד המלך איז נישט דאס - ער איז די פארקערטע, ער איז א שטיק תקוה, ער איז איין קייט פון שמחה, פון האפענונג, פון אמונה, פון א גוטער קוק אויף די וועלט, פון אפטימיזם אז אין יעדער מצב, אז אייביג איז גוט און אז עס גייט זיין גוט.

אסאך שונאים האט דוד המלך געהאט און ער האט געוואוסט פון זיי, אבער נישט אזא איינער ווי ער גייט זיך אפגעבן מיט זיי. ער פארשטייט אז דאס איז נישט זיין פליכט, ער דארף גיין זיין וועג, ער בעט צו השי"ת: "שפטי ה' כי בתומי הלכתי - בה' בטחתי" און ווי ער פירט אויס 'לא אמעד' אז איך ווייס אז דו וועסט סארטירן מיינע פראבלעמען נאך בעסער ווי איך אליין קען.

פון אונטער די פענסטער הערט ער ווי די שונאים רעדן און ווינטשן זיך זיין טויט, זיי ווארטן שוין אויף די טעג ווען שלמה המלך וועט קעניגן און די בית המקדש וועט געבויט

פון די גרעסטע און שענסטע מתנות וואס דער מלך ישראל דוד המלך האט איבערגעלאזט פאר'ן כלל ישראל איז דער הייליגער ספר תהלים. דורכאויס די דורות האט כלל ישראל געהאט אסאך הייליגע ספרים. עס איז אויך פארפאסט געווארן לידער און פיוטים, אבער אז מען קוקט אריין אין די ירושה וואס מיר האבן פון דוד המלך - טרעפט מען אן אוצר, א קוואל פון חיזוק, פון א העכערע און א לויטערע בליק אויפ'ן לעבן און ווי אזוי מען באהאנדלט עס. דוד המלך האט געהאט אלע רעכטן איבערצולאזן נאך זיך א קינות, א פיוט וואו ער שילדערט אלע זיינע צרות, זיינע מיטמאכענישן, א מגילת איכה וואו עס ווערט אויסגערעכענט אלע פלאגענישן וואס ער איז אריבער אין זיין לעבן, אבער ער טוט עס נישט, און ניין - נישט ווייל עס האט אים געפעלט צרות - נאר ווייל דוד המלך איז נישט דאס - ער איז די פארקערטע, ער איז א שטיק תקוה, ער איז איין קייט פון שמחה, פון האפענונג, פון אמונה, פון א גוטער קוק אויף די וועלט, פון אפטימיזם אז אין יעדער מצב, אז אייביג איז גוט און אז עס גייט זיין גוט.

די שיעורים ווערט ארויסגעלייגט דורכאויס די וואך - מען קען עס הערן ביי נומער 4 [מאכן אויסוועלן די שפראך וואס איר ווילט הערן]

שליסט זיך אויך אן אין די צענדליגע שוונטער איין איבער דער גארער וועלט וועלכע האבן געמאכט א שויש אין זייער לעבן - קלינגט: פון ארץ ישראל 02-30-11-300 • פון אמעריקע 151-86-130-140 • פון ענגלאנד 0-330-3900-489 • פון בעלגיע 0-380-844-28

השגחה פרטית האטליין
אידיש, העברעאיש, ענגליש

פון אוסטריע 613-996-10005 • פון דרום אפריקע 87-551-8521 • פון ארגענטינע 3988-4031 • פון אוקריינע 380-947-100-633 • פון דער פרינץ אפטיילונג פון די השגחה פרטית האטליין דוקוס 4 ביי די מיין מענין

ניסוך שבכל יום

וואונדערליכע השגחה פרטית געשיכטעס דערציילט אויף די השגחה פרטית האטליין

מציל געווען דער סעלפאן בזכות פון מיין הנהגה

איך וואוינן אין ירושלים עיה"ק. מיט עטליכע יאר צוריק איז מיר אויסגעקומען צו לערנען די הלכות פון עירובין בעיון רב. איך האב עס דורכגעלערנט מיט אלע ראשונים ואחרונים און פון דעמאלטס אן האב איך באשלאסן אז איך גיי מחמיר זיין - איך גיי מער נישט טראגן שבת קודש אין ירושלים. איך האלט שוין אן די מנהג עטליכע יארן, און ברוך ה' אז איך האב זיך איינגעוואוינט צו דעם און איך טראג נישט אין קיין שום ארט. מידי שבת בשבתו וועל איך אנטווערעמען אין די הכנות צו ערב שבת קודש און אויסרייניגן די שטוב. גייענדיג אין שול קומט מיר אויס מיטצונעמען די מיסט פון שטוב. געווענליך וועל איך ארויסגיין פון שטוב פרי, אבער די וואך האבן זיך זאכן פארשעפט, איך בין ארויס פון שטוב היבש שפעטער ווי נארמאל. עס איז שוין געווען שבת און כ'טראג נישט, אבער די מיסט איז נאך געווען אין שטוב. ביי מיר אין קאפ איז אריבערגעלאפן אלע מיני קולות וואס מען קען טון אבער ענדע האב איך באשלאסן אז איך גיי זיך שטארקן - איך גיי נישט אויפגעבן מיין קבלה. איך האב געלייגט די מיסט אין א זייט וואו עס שטערט נישט, און כ'ביץ געגאנגען אין שול. נאך שבת האט מיין פרוי געזוכט מיין טעלעפאן. זי האט עס געזוכט איבעראל אבער זי האט עס נישט געקענט טרעפן. ווי מען טוט אין אזעלכע וועט מען ארייניקלינגען אין די טעלפאן און הערן פון וואו עס זינגט ארויס. און דא האט מען געזען די וואונדער, עס איז ארויס א קול פון די מיסט. אדאנק וואס איך בין געשטאנען אויף די חומרא, האב איך זיך געשפארט עגמות נפש און נישט געדארפט קויפן א נייער טעלעפאן.

מיין דירה איז אסאך מער ווערד!

מיט עטליכע יאר צוריק האב איך איבערראשט די מתפללים ביי אונז אין שול און נאכין דאווענען שבת צופרי האב איך געגעבן א קידוש. געווענליך געבט מען א קידוש ווען עס ווערט געבוירן א מיידל בעיבי, אבער איך האב געגעבן א קידוש אויף עפעס אנדערש - אויף אן אנדערע חסד וואס הקב"ה האט געטון מיט מיר. מיט אן ערך פון 15 יאר פריער האב איך חתונה געהאט, מיר האבן געקויפט א דירה וואס האט געקאסט א מיליאן שקל. מיר האבן נישט געהאט די גאנצע סומע, און צו דעקן די חוב האבן מיר גענומען א מארגעדזש פון 750 טויזנט שקל. ווען מען האט גערעדט צו מיר איבער די מארגעדזש, האבן מיינע הענט און מיינע פיס געטרייסלט פון שרעק. פון וואו וועל איך נעמען אזא גרויסע סומע? פון וואו וועל איך האבן יעדע חודש צוצאלן אזא סומע מארגעדזש. איך האב נישט געוואוסט פון וואו, איך האב געהאט איין עצה צו דאווענען צו הקב"ה, איך האב געבעטן און געדאווענט ביי דער וואס געבט 'הרים גבוהים' פאר די 'יעלים' און צו דער וואס געבט א מחסה פאר די שפנים ביי די סלעים אז ער זאל מיר אויך געבן געלט צו קענען צאלן די מארגעדזש. עטליכע יאר איז אריבער, איך האב זיך אן עצה געגעבן מיט די מארגעדזש, און ברוך ה' אז מען האט עס דורכגעשטופט, איך האב געדאנקט הקב"ה אז איך שטיי אין די באצאלונגען. אין יענע צייט איז אויך די פרייזן פון די דירות ארויף דראסטיש, איך האב געטראכט צו מיר אז ווען איך קויף ווען היינט די דירה וואלט איך געדארפט צאלן גרעסערע געלטער. איך האב געדאנקט הקב"ה אויף די חסד און געגעבן קידוש אין שול. איך האב געדאנקט אז איך האב א גוטע דירה. די פעמענטס האבן ממשיך געווען אראפצוגיין, אבער ברוך ה' אז יעצט ענדיג איך

א טייערע זעקל - בזכות שמירת עינים

ברוך ה' אז הקב"ה האט מיר געגעבן די כוחות צו זיין נזהר אין שמירת עינים. ווען איך גיי אין גאס גיי איך מיט מיינע אויגן אויף די ערד. די איינציגסטע זאך וואס איך זעה איז די פאדלאגע פון די גאס, מער ווי דעם, זעה איך נישט. איך אנהייב איז עס געווען זייער שווער אבער מיט די יארן האב איך זיך אזוי צוגעוואוינט, איך ווייס שוין וואו צו גיין און כ'קלאפ זיך קיינמאל נישט אריין אין קיין מענטשן. איין טאג בין איך געגאנגען נעבן אן ארט וואו מען בויט איבער. גייענדיג אזוי האב איך באמערקט אז אויף די ערד ליגט א זעקל פון ספרים. עס האט אויסגעזען נאכגעלאזן און צעריסן, איך האב רחמנות געהאט אויף איר און באשלאסן אז איך נעם עס אהיים. אנקומענדיג אין שטוב האב איך דורכגעקוקט די זעקל און געזען אז די ספרים זענען צעריסן און צושטיקלט, דער וואס האט עס אוועקגעלייגט האט זיכער געוואלט ווארפן די ספרים אין גניזה. איך האב געטראכט צו טון די זעלבע, אבער דאן האב איך זיך מיישב געווען אז איידער איך ווארף עס אוועק - לאמיר איבערבלקן די ספרים. איך האב איבערגעקוקט די ספרים און מיטאמאל האב איך באמערקט אז די ספרים האט א חתימה פון איינס פון די חשובע גדולים פון דער פריערדיגער דור. אזא חתימה איז ווערד געלט, איך קען עס פארקויפן. איך האב זיך דורכגערעדט מיט א מורה הוראה, ער האט מיר געהייסן טון עטליכע זאכן צו זיין זיכער אז דער אייגענטומער האט זיך מייאש געווען פון דעם. ענדע בין איך געבליבן מיט די מצאה, איך האב געזען בחוש ווי אין די זכות פון שמירת עינים איז מען זוכה צו טרעפן מצאות.

די שרייענדע אויפדעקונג

ווען מיין אייניקל איז אנגעקומען צו די עלטער פון בר מצוה און מען האט אים געדארפט גיין קויפן א פאָר תפילין, האב איך זיך אינטערעסירט ביי מיין איידעם ווי אזוי גייט ער קויפן תפילין פאר זיין אייניקל. וויסנדיג אז מיין איידעם מוטשעט זיך, האב איך אים פרויבירט צו העלפן. מיין איידעם דאגעגען האט זיך געפרייט מיט מיין אנבאט, און איך האב זיך ארויסגעלאזט זוכן א קוואל פון וואו מען קען שאפן א פאר תפילין.

מפצים אמונה ורואים ישועות

מיר האבן געהאט אין שטוב אן עלטערע זון וואס האט געווארט אויף שידוכים. ער האט זיך געעלערט און איז אנגעקומען צו די עלטער פון 37 יאר. שטיינדיג דארט האבן מיר באשלאסן אז מיר גייען טון עפעס פאר אים. מיר האבן באשלאסן תורם צו זיין לכות די הצפה פון השגחה פרטית. עס האט נישט געדייערט לאנג און עס ארויפגעקומען אויפן טיש א גוטע הצעה. עס איז געווען די ערשטע מאל וואס מען האט אנגעטראגן די הצעה. מען האט אנגעהויבן טון דערין און ברוך ה' אז אין א קורצע צייט איז די שידוך געווארן. מיר דאנקען און לויבן הקב"ה על כל החסד וואס ער האט געטון מיט אונז.

מפצים אמונה ומחיים נפשות

איך צייל זיך פון די טויזנטער אידן וואס זענען צוגעביטן בלב ונפש צו די האטלייע. עס גייט נישט אריבער א טאג וואס כ'הער נישט אויס די הערליכע שיעורים און חיזוק שמועסן און די מעשיות וואס ערשיינען אויפ'ן האטלייע. ביי מיר איז עס ווי בדיית צום לעבן. איך דוק דא אויס מיין דאנק פאר איין און כ'קוק ארויס אז איר זאלט ממשיך זיין מיט ענקערע הייליגע פעולות ווייטער און ווייטער.

שוין, איך דאנקן הקב"ה אז עס איז אריבער בשלום, און יעצט בין איך עס מפרסם דא - אז אלע אידן זאלן וויסן אז הקב"ה העלפט אייביג.

א סידור פאר מיין טאכטער

אין א טאג האט מיין טאכטער מיר געבעטן אז זי וויל א נייער סידור מיט איר נאמען אויף איר.

"וואס איז היינט?" האב איך איר געפרעגט.

ביי אונז אין שטוב איז דא א סדר אז מען קויפט איין א סידור ביי די בת מצוה ווען דאס קינד ווערט צוועלעף יאר.

יעצט איז זי אלט צען יאר, און עס איז נישט געווען קיין שום סיבה אז מען זאל איר קויפן.

איך האב איר געגעבן צו פארשטיין אז עס קומט נישט אריין צו קויפן יעצט א סידור, אבער איך האב אן עצה פאר דיר.

"בעט ביי השי"ת - תפילה העלפט אייביג, איך בין זיכער אז הקב"ה וועט הערן דייןע תפילות".

זי האט אנגענומען די עצה, און טאג טעגליך האט זי מתפלל געווען צו הקב"ה ער זאל איר העלפן און שיקן א סידור.

איין טאג זאגט איר א מיידל אין שולע אז איינער פון די איינגעשטעלטע אין אפיס רופט איר.

"וואס קען זי וועלן פון מיר?" האט זי זיך געוואונדערט.

זי איז אריבער צו איר און איר געפרעגט וואס זי וויל.

זי האט ארויסגענומען פון שופלאד א סידור מיט אן אויסגעקריצטער נאמען און איר געפרעגט צי זי וויל עס? מיין טאכטער איז געווען שאקירט פון די בקשה, אבער זי האט געגעבן צו פארשטיין.

"איך האב אן אייניקל וואס הייסט ווי דיר. איך האב איר געקויפט א סידור, אבער עס שטעלט זיך ארויס אז זי דאווענט מיט אן אנדערע נוסח און זי האט נישט וואס צו טון מיט די סידור. די געשעפט נעמט עס נישט צוריק, איך האב געטראכט וואס איך קען טון מיט די סידור, עס איז מיר איינגעפאלן אז אפשר ווילסטו עס.

זי האט זיך באדאנקט פאר איר, און געדאנקט הקב"ה אז ער האט געהערט איר תפילה און צוגעשיקט פאר איר א סידור.

'מלוה דמלכה' ברענגט שפע רב

עס איז דא מענטשן וואס האבן א מסודרידיגע פרנסה, זיי גייען יעדן צופרי ארויס צו די ארבעט און פארדינען זייער פרנסה. ביי מיר איז די מצב אנדערש. מיין פרנסה איז א זאך וואס טוישט זיך ארום. אמאל איז דא אסאך ארבעט, אמאל איז עס ביינאכט, אמאל צופרי, עס האלט זיך אין איין ארומטוישן.

איין מאל האט מען מיר געלאזט וויסן פרייטאג מיטאג אז מוצאי שבת דארף איך זיך שטעלן צו די ארבעט.

איך האב אויסגערעכענט אלעס וואס איך דארף אויסרעכענען צו זיין אין צייט מוצאי שבת, אבער שטייענדיג ביים שוועל ארויסצוגיין האב איך זיך דערמאנט - וואס איז מיט מלוה דמלכה? פון ווען איך געדענק זיך בין איך זייער מקפיד אויף מלוה דמלכה, איך פארפעל נישט קיין איין וואך מלוה דמלכה און דא - צוליב ארבעט זאל איך עס דערלייגן?

איך האב געטראכט אז איך קען עס יוצא זיין מיט מזונות אדער מיט א שנעלע סעודה, אבער ברוך ה' אז איך האב געהאט די שטארקייט און זיך נישט געלאזט פון דעם יצר הרע און זיך געזעצט צום טיש אויף א סעודה, און א האלבע שעה שפעטער בין איך ארויס אויפ'ן וועג.

איך האב דערלייגט א שיינע סומע געלט פון דעם, אבער איך האב זיך געשטארקט אז פון גוטע זאכן דערלייגט מען נישט. גייענדיג אויפ'ן וועג האב איך געטראפן א שיינע סומע געלט.

די געטראפענע סומע איז געווען גרעסער ווי דאס געלט וואס איך האב געקענט פארדינען פון די צייט - איך האב זיך געשטארקט זענענדיג אז פון גוטע זאכן דערלייגט מען קיינמאל נישט - אפילו ווען עס זעט אויס אז יא.

נאכ'ן זיך אינטערעסירן האב איך געהערט אז עס איז דא אן ארגאניזאציע אין וויליאמסבורג וואס געבט זיך אפ מיט די זאך. איך האב זיך פארבינדן מיט זיי און זיי האבן מיר געטראפן א נדבן וואס איז גרייט צו ספאנסערן א פאר תפילין. איך האב באקומען דער טעלעפאן נומער פון דער נדבן, און זיך פארבינדן מיט אים. איך האב גערעדט מיט אים א שטיק צייט און ער איז געווען זייער פרייליך צו רעדן מיט מיר. רעדנדיג מיט אים האט ער מיר דערציילט וואס האט אים צוגעברענגט מנדב צו זיין תפילין.

"א שטיק צייט צוריק איז מיר אויסגעקומען צו רעדן מיט א איד וואס האט א חוש אז ער קען אויסרעכענען די אידישע דאטום לויט די גוי'אישע. דו זאגסט אים דיין גוי'אישער דאטום און ער זאגט דיר גלייך וועלכע טאג דו ביסט געבוירן לויט די אידישע לוח. איך האב אים געזאגט די דאטום וואס איך בין געבוירן און ער זאגט מיר גלייך אז איך בין געבוירן כ"ח אב. איך האב זיך גע'טענה'ט מיט אים אז איך בין געבוירן כ"ט אב". מען איז אריין אין די דעטאלן און עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז ער האט רעכט.

דא האט זיך ביי מיר צוקלונגען א גלעקל. עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז מיין בר מצוה איז געווען כ"ט אב און כ'האב געלייגט די ערשטע מאל תפילין כ"ט אב - נישט כ"ח אב. די טעות האט זיך גענומען פון אן ערב ראש חודש מוקדם. ווען איך בין געבוירן איז געווען אן ערב ראש חודש מוקדם. מיין טאטע האט געדענקט אז איך בין געבוירן ערב ראש חודש אלול. עס איז טאקע געווען ערב ראש חודש אבער עס איז געווען 'מוקדם'.

עס האט זיך אויסגעשטעלט אז איין טאג אין מיין לעבן האב איך נישט געלייגט קיין תפילין.

איך האב געוואלט מתקן זיין די חטא, איך בין טאקע געווען א שוגג, אבער אויך א שוגג דארף אויך א כפרה.

בהשגחה פרטית האב איך יענער צייט געהערט א דרשה פון א איד וואס האט גערעדט פון די נושא און אויסגעארבעט אז א כפרה פאר נישט לייגן תפילין איז מנדב צו זיין א פאר תפילין פאר אן אנדער איד.

"דער איד האט אויסגעפירט אז יעצט האט ער די געלעגענהייט מכפר צו זיין אויף יענע מעשה".

איך האב דערציילט די מעשה ביי א שלום זכר פון מיינער אן אייניקל.

איך האב עס דערציילט אלץ א השגחה פרטית מעשה, אבער נאכ'ן דערציילן איז א איד צוגעקומען צו מיר און דערציילט אז ער האט געהאט אן ענליכע מעשה און אויך ער האט זיך פאר'יחשבוני'ט צוליב א ברכה החמה.

דער איד האט מיר באדאנקט זאגנדיג אז דאס איז א השגחה פרטית - יעצט ווייסט ער ווי אזוי ער קען מתקן זיין די עוולה פון פארפעלן איין טאג תפילין.

נעם דו אויך א חלק אין די באוועגונג אויסצושפרייטן אמונה איבער די וועלט

און זיי זוכה צו די הייליגע הבטחה פון זוה"ק

צו האבן קינדער און קינדס קינדער יראים ושלמים

חף יעצט אריין: 02.6313.742 אדער אין לין פון השגחה פרטית 02.30.11.300 | דריקט 6

בעמדות נדרים פלוס
ע"ש השגחה פרטית

משלוח בדואר
ל.ת.ד. 5475 ירושלים

העברה לבנק לאומי
חשבון 57390056

טייערע ליענער

אויב ווילט איר מזכה זיין די מתפללים אין אייער בית המדרש אדער פארטיילן די רייכע גליון אין אייער געגענט

פארבינדט זיך מיט אונז

אויפ'ן נומער - 9722-6-313-742

לעת עתה ווערט אונזער גליון דאחי נאר פארשפרייט אין די מעלי'ס אדער אין די געדרוקטע קובצים פון די גליונות.

מיר האבן זייער שטארק אז בקרוב וועלן מיר קענען דרוקן עקסטער אונזער גליון אבער אויף דערווייל שטעלן מיר צו די מעגליכקייט איר זאלט עס קענען דרוקן פאר א מינימאלישע פרייז.

קלינג אריין שפיר דעם טעם.

צענדליגע טויזנטע
אידן פון די גאנצע
וועלט

לעבן א בעסערע און
געשמאקערע לעבן
אדאנק די השגחה
פרטית ליניע

זיי דו אויך פון די
גליקליכע - מאך
דעם טעלעפאן
קאלל

און הייב אן לעבן
א רואיגערע און
בא'טעמ'טע לעבן פול
מיט מנוחת הנפש און
ישוב הדעת

פון ארץ ישראל
+972-30-11-300
פון ארה"ב
151-86-130-140
פון אנגליה
0-330-3900-489
פון בלגיה
0-380-844-28
פון ארגנטינה
398-840-31
פון דרום אפריקה
8755-18-521
פון אוקראינה
380-947-100-633

לשונם הזה השגחה פרטית בספרים הקדושים

שפסח על בתי בני ישראל וכו' בנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל, ע"כ דברי הקדוש זצוק"ל ודבריו ז"ל מתוקים לחיך.
(בני יששכר מאמרי חודש ניסן מאמר י')

פון די יציאה בחפזון - זעט מען די גדלות פון כלל ישראל

מדת הבטחון אנו נוכל ללמוד
מאבותינו שיצאו בחפזון
ממצרים, ועי"ז אפילו צידה
לא עשו להם, והלכו במדבר
בארץ לא זרועה, דאילו לא
יצאו בחפזון היו על כל פנים
יכולים להכין צידה כהולכי
מדבריות, והם לא ידעו כי יהיו
כל כך שנים במדבר, ואם כן לא
היה בטחון, אבל מאחר שיצאו
בחפזון ולא עשו להם צידה מזה
נראה בטחונם, ויען שהיה להם
בטחון בדי' כל כי האי, עזרם די
ופרנסם שלא כדרך הטבע ונתן
להם לחם משמים ומים מצור
החלימש.

יהיה זה תמיד לנו לעיניים
ותמיד יהיו מחשבותינו כן,
ונשליך יחינו על הקב"ה
כדכתיב "השלך על ד' יהבך

והוא יכלכליך וגו'". והיינו דמרמו המצה על חפזון שיצאנו
משם בחפזון, ועי"ז לא היה לנו רק עוגות מצה והלכנו במדבר
אחרי ד', והיינו "שבעת ימים תאכל עליו מצות" לחם עוני "כי
בחפזון יצאת", היינו שמראה על כי יצאנו ברצוננו בחפזון
בלי צידה והכנה, "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חיך" דהיינו שנזכור תמיד באופן כמו יום יציאתנו
ממצרים שהיה לנו בטחון גדול בדי', כן נזכור תמיד בדי' ולא
נתיאש מן הרחמים.

(דרשות כתב סופר, שבת הגדול)

די מעלה פון כלל ישראל - וגם צדה לא עשו להם

"וגם צדה לא עשו להם" הגיד הכתוב מעלתם של ישראל כי
האמינו בה' ובמשה עבדו ולא אמרו איך נצא אל המדבר הגדול
ההוא בלא צדה. והנה זה גודל מדת הבטחון ועל זה הקב"ה
משבחם ע"י הנביא הוא שאמר
זכרתי לך חסד נעורייך אהבת
כלולתיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה.

(רבינו בחיי שמות יב לט)

הקב"ה איז משבח כלל ישראל און כלל ישראל גרויסט זיך מיט הקב"ה

יש להתבונן, בכל התורה נקרא
שם החג הזה "חג המצות" ובפי
ישראל קוראים אותו בשם "חג
הפסח", ולשמע און שמענו
אומרים בשם הרב הקדוש
המפורסם בישראל בתורה
ובקדושה כבוד שמו מו"ה לוי
יצחק מבארדיטשוב זצוק"ל,
דהנה כתיב בתורה "ויאפו את
הבצק אשר הוציאו ממצרים
עגת מצות וכו' וגם צדה לא
עשו להם", והש"י שיבחם
בוזה על ידי נביאו "כה אמר ה'

זכרתי לך חסד נעורייך וכו' לכתך אחרי במדבר וכו'", היינו
שלא אמרו איך נקח צדה, רק האמינו בה' ובטחו בישועתו ולא
לקחו רק הבצק ואפו מצות, והנה פסח שאכלו ישראל בזמן
המקדש על שום שפסח המקום ברוך הוא על בתי אבותינו
וכו', ועל כן הוא ית"ש קורא בתורתו את שם החג חג המצות
שהוא ית"ש משבח את כנסת ישראל שאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים עגת מצות וגם צדה לא עשו להם, וכנסת
ישראל קוראים את שם החג חג הפסח משבחים להקב"ה על

כלל ישראל האט נישט מהרהר געווען נאך די ציווי פון הקב"ה

צאו וראו גודל בטחונם של ישראל כשיצאו ממצרים
למדבר, על חררה אחת יצאו היה בידם רק עגת מצות אחת,
בלי שהכינו להם צידה לדרך, ולא הירארו אחר דרכיו של
הקב"ה ולא אמרו שום דבר ולא אמרו איך נצא למדבר בלי
צדה, אלא היו תמימי דרך בדבר.

ואם רוצה אתה ללמוד מהכתובים, שישראל יצאו ממצרים
למדבר בתמימות ולא הרהרו אחר הקב"ה וחפץ אתה
בדברי תורה, צא למד מירמיה הנביא מה שאמר בהם
ביוצאי מצרים שהפליא את ישראל על בטחונם בה' בעת
יציאתם ממצרים, וכך אמר: הלון וקראת באוזני ירושלים
לאמור כה אמר ה', זכרתי לך חסד נעורייך, אהבת כלולתיך,
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה (ירמיהו ב, ב).

לפיכך נתן הקב"ה שכר לישראל ועשה הקב"ה את ישראל
קודש מובדל מכל העמים שבעולם - מה הקודש הזה כל
האוכל ממנו מתחייב מיתה לשמים, כך הם ישראל שכל
המציק להם מתחייב מיתה לשמים. שנאמר שם בירמיה
בפסוק שלאחריו: קודש ישראל לה' ראשית תבואתה, כל
אכליו יאשמו, רעה תבא אליהם, נאם ה'.

(תנא דבי אליהו פרק יז)

א נקודה פון דער וואונדערליכער שיעור פון הרה"צ ר' יהודה מאנדעל שליט"א פון לעיקוואד די פנימית פון די יום טוב פסח

מען דארף ארויסרוימען פון זיך די אויפגעבלאזנקייט
און אראפבייגן די קאפ און זיך מבטל זיין צו די הנהגה
פון הקב"ה און אנגעמען אלעס וואס עס גייט אריבער
אויף אונז.

אין פסח שטייט אז יעדער איד דארף זיך זען ווי ער
אלייין איז ארויס פון מצרים. אז מען שפירט ריכטיג
די יציאה וואלט מען געווען מלא שבח והודיה און
געשפירט ווי מען האט די כח ארויסצוגיין פון מצרים.

די נקודה דארף אריינגיין אין אונז און מען דארף
עס שפירן, די הרגשה דארף זיין א גליקליכע, א
צופרידענער, א דערהויבענער און מלא שבח והודיה
פאר הקב"ה.

אז מען וועט בעטן איינער זאל דעפינירן וואס הייסט
א געלונגענער סדר נאכט וועט ער זאגן אז אלעס האט
געקלאפט, אז די קינדער האבן קאאפערירט און זיך
אויפגעפירט שייך, אבער דאס איז נישט די עיקר.

די עיקר פון א געלונגענער סדר נאכט איז די רואיגקייט
וואס הערשט אין שטוב, די שמחה, די חיבור צו די
מצוה, צו די מידת הענוה און די יציאה און די הודאה
וואס קומט נאך איר.

א פינטעלע ליכטיגקייט

אויסצוגן פון שיעורי המשפיעים אין האטליין

אין די טעג זענען די הכנות צו דעם הייליגן יום טוב
פסח אין פולסטן ברעך.
די שטיבער ווערן גערייניגט, די שטיבער ווערן
איינגערישט מיט עסנווארג, מיט פיש און פלייש, און
בעזר ה' קומט צו גיין א געהויבענער און א לעכטיגער
יום טוב.

די הכנות פאר די חיצוניות איז אין גרעסטן ברעך אבער
מען פארגעסט אז עס איז דא נאך א טייל צו די הכנה -
די חלק פון זיך גרייטן מיט פנימיות.

די רייניגונג איז נישט נאר א חיצוניות'דיגער זאך. מען
דארף מבער זיין די חמץ פון אינעווייניג - די זעהלישע
זויערטייג - די שלעכטע מידות וואס יעדער מענטש
האט אין זיך.

די מצה צוקייט זיך גאנץ גוט, אבער א גרעסערע קונץ
איז אז מיר זאלן ווערן א שטיקל מצה.

די חמץ איז אן אויפגעבלאזענע שטיקל טייג. עס איז
א רמז צו גאווה. דאגעגן די מצה איז דין, מאגער, מען
קנעט עס אויס. ער ליגט אויפ'ן טישל און מען דרייט
אים אויף אלע זייטן, מען לעכערט אים, אבער די מצה
שווייגט, ער זאגט גארנישט, און צו די בחינה דארף מען
אנקומען אין די טעג.